

- 2) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.
- 3) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 305 z 15.10.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 25 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Bernhard Rintisch przeciwko Klausowi Ederowi

(Sprawa C-553/11) (¹)

(Znaki towarowe — Dyrektywa 89/104/EWG — Artykuł 10 ust. 1 i art. 10 ust. 2 lit. a) — Rzeczywiste używanie — Używanie znaku w postaci, także zarejestrowanej jako znak towarowy, różniące się w elementach, które nie zmieniają jego charakteru odróżniającego — Skutki wyroku w czasie)

(2012/C 399/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bernhard Rintisch

Strona pozwana: Klaus Eder

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Wykładnia art. 10 ust. 1 i art. 10 ust. 2 lit. a) pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz. U. L 40, s. 1) — Pojęcie używania znaku towarowego — Przepisy krajowe, zgodnie z którymi używanie znaku towarowego w postaci różniące się od postaci, w jakiej ten znak został zarejestrowany, również jest uważane za używanie zarejestrowanego znaku, pod warunkiem że różnice nie zmieniają charakteru odróżniającego znaku towarowego — Rejestracja znaku towarowego w celu zabezpieczenia lub rozszerzenia zakresu ochrony innego zarejestrowanego znaku towarowego — Uzasadnione oczekiwania — Zastosowanie nowej linii orzeczniczej do sytuacji zakończonych w chwili wydania wyroku

Sentencja

- 1) Artykuł 10 ust. 2 lit. a) pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie temu, by właściciel zarejestrowanego znaku towarowego mógł do celów wykazania jego używania w rozumieniu tego przepisu powoływać się na jego używanie w postaci różniące się od

postaci, w jakiej znak ten został zarejestrowany, pod warunkiem że różnice między tymi dwiema postaciami nie zmieniają charakteru odróżniającego tego znaku, i to niezależnie od faktu, że owa odmienna postać również została zarejestrowana jako znak towarowy.

- 2) Artykuł 10 ust. 2 lit. a) dyrektywy 89/104 należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie takiej wykładni przepisu krajowego mającego na celu dokonanie transpozycji wspomnianego art. 10 ust. 2 lit. a) do prawa krajowego, zgodnie z którą ten ostatni przepis nie znajduje zastosowania do „obronnego” znaku towarowego, który został zarejestrowany tylko po to, aby zabezpieczyć lub rozszerzyć zakres ochrony innego zarejestrowanego znaku towarowego, który z kolei został zarejestrowany w postaci, w jakiej jest używany.

(¹) Dz.U. C 80 z 17.3.2012.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 25 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny — Polska) — Maria Kozak przeciwko Dyrektorowi Izby Skarbowej w Lublinie

(Sprawa C-557/11) (¹)

(Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuły 306–310 — Procedura szczególna dla biur podróży — Usługi przewozu świadczone przez biuro podróży we własnym zakresie — Pojęcie pojedynczej usługi — Artykuł 98 — Obniżona stawka podatku VAT)

(2012/C 399/11)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Maria Kozak

Strona pozwana: Dyrektor Izby Skarbowej w Lublinie

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Naczelny Sąd Administracyjny — Wykładnia art. 306–310 oraz art. 98 w związku z pkt 5 załącznika III do dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Zakres zastosowania szczególnego systemu opodatkowania biur podróży — Odmowa zastosowania obniżonej stawki podatku VAT obowiązującej dla usług transportowych do usług przewozu świadczonych przez biuro podróży we własnym imieniu w ramach całościowej usługi turystycznej — Uznanie usługi za jedno świadczenie

Sentencja

Artykuły 306–310 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że własne usługi przewozu stanowiące element składowy usługi turystycznej świadczonej podróżnym przez biuro podróży za cenę ryczałtową, opodatkowanej zgodnie ze wskazanymi przepisami, podlegają ogólnym zasadom opodatkowania podatkiem od wartości dodanej, w szczególności w odniesieniu do stawki podatku, a nie szczególnej procedurze opodatkowania transakcji dokonywanych przez biura podróży. Zgodnie z art. 98 tej dyrektywy, jeżeli państwo członkowskie wprowadziło obniżoną stawkę podatku od wartości dodanej dla usług przewozu, stawka ta znajduje zastosowanie do omawianych usług własnych biura podróży.

(¹) Dz.U. C 25 z 28.1.2012.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 25 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus — Finlandia) — Anssi Ketelä

(Sprawa C-592/11) (¹)

(Rolnictwo — Rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 i nr 1974/2006 — Wsparcie na podjęcie działalności przez młodych rolników — Warunki przyznania — Podjęcie działalności po raz pierwszy w gospodarstwie rolnym jako kierujący gospodarstwem — Przesłanki zastosowania w przypadku podjęcia działalności poprzez osobę prawną)

(2012/C 399/12)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Anssi Ketelä

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Korkein hallinto-oikeus — Wykładnia art. 22 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 277, s. 1) oraz art. 13 ust. 4 i 6 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1974/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 1698/2005 (Dz.U. L 368, s. 15) — Warunki przyznania wsparcia na podjęcie działalności przez młodych rolników — Podjęcie działalności po raz pierwszy w gospodarstwie rolnym jako kierujący gospodarstwem — Wsparcie na podjęcie działalności przyznane osobie fizycznej

w związku z nabyciem rodzinnego gospodarstwa rolnego — Przerwanie wypłaty wsparcia ze względu na to, że jego beneficjent był wcześniej udziałowcem mniejszościowym i prezesem spółki akcyjnej prowadzącej przede wszystkim hodowlę trzody chlewnej

Sentencja

Artykuł 22 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) należy interpretować w ten sposób, że ustanowiony w tym przepisie wymóg, by zainteresowana osoba podjęła działalność po raz pierwszy w gospodarstwie rolnym „jako kierujący gospodarstwem”, oznacza w sytuacji, w której zainteresowany podejmuje działalność, posługując się spółką akcyjną, że sprawuje on faktyczną i trwałą kontrolę zarówno nad gospodarstwem rolnym, jak i nad jego zarządem.

O ile państwa członkowskie mogą określić konkretnie warunki, w których można przyjąć, że kandydat do pomocy posiada ten przymiot „kierującego gospodarstwem”, jest to jednak poddane zastrzeżeniu, że warunki te nie będą wykraczać poza ramy, które mają one określać, i że w zgodzie z celami rozporządzenia nr 1698/2005 zapewnią tym samym, by ów kandydat posiadał faktyczną i trwałą kontrolę zarówno nad gospodarstwem rolnym, jak i nad jego zarządem. Wymogi takie spełniają przepisy krajowe takie jak przepisy, których dotyczy sprawa przed sądem odsyłającym, przewidujące, że jeżeli młody rolnik podejmuje działalność, posługując się osobą prawną, uzyskanie wsparcia jest w szczególności uzależnione od tego, czy przysługują mu uprawnienia decyzyjne w tej osobie prawnej, co wymaga, by posiadał on ponad połowę udziałów w tej osobie prawnej i by udziały te dawały ponad połowę głosów.

(¹) Dz.U. C 49 z 18.02.2012.

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 16 grudnia 2011 r. w sprawie T-532/11 Stefan Städter przeciwko Europejskiemu Bankowi Centralnemu, wniesione w dniu 27 lutego 2012 r. przez Stefana Städtera

(Sprawa C-102/12 P)

(2012/C 399/13)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Stefan Städter (przedstawiciel: M.C. Kerber, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Europejski Bank Centralny

Postanowieniem z dnia 15 listopada 2012 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (szósta izba) oddalił odwołanie i orzekł, że wnoszący odwołanie pokrywa własne koszty.